

43 VOL.2

TJEDANJE SUVREMENOG PLESA

K FESTIVAL VOL.1

19 - 27/5/2026

ZAGREB - ZPC / KUC TRAVNO

ZADAR - KAZALIŠTE LUTAKA

25 & 27/4/2026

ZAGREB - CENTAR KNAP

Tjedan suvremenog plesa 2026. – Dance Week Festival 2026

Svako izdanje festivala *Tjedan suvremenog plesa* rezultat je i kontinuitet ranijih izdanja - slijed praćenja razvojnih i kreativnih putovanja umjetnika koje smo upoznali kroz festival (neki su svoje međunarodne karijere započeli upravo nastupom u Zagrebu; neke smo poticali kroz rezidencijalne programe i putem programa kulturnih razmjena, bilo da su to bili EU projekti ili rezidencije i programi koje smo utvrdili kao princip dobre prakse tijekom gotovo jednog desetljeća vođenja i programiranja Zagrebačkog plesnog centra, kada smo Zagreb čvrsto postavili na plesnu kartu Europe).

Dakle, razvijali smo i nadalje razvijamo partnerstva, kao i interes za suradnju s hrvatskom plesnom scenom, te negujemo kontinuitet vizije povezivanja zagrebačkih, ali i hrvatskih plesnih stručnjaka i institucija s međunarodnom scenom, potičući razvoj uvjeta i suvremene plesne scene unutar Hrvatske. Festival tradicionalno predstavlja hrvatskoj plesnoj javnosti i nova imena koja kroče i djeluju na globalnoj sceni, a predstavljaju generaciju koja dolazi.

Dio okosnice festivala čine i spoj tradicije, suodnos i osvrt prema tradiciji i kulturi ovog podneblja te, unutar ovog konteksta, umjetnici poput onih koje imamo priliku prvi put predstaviti našoj publici upravo kroz suradnju s EU projektima platforme *Moving Balkans* i *Beyond Front@: Bridging Periphery*.

Hrvatski institut za pokret i ples, kroz festival *Tjedan suvremenog plesa*, koji producira ova organizacija, ima izvrsnu reputaciju unutar međunarodnog konteksta kroz brojne druge projekte koje provodimo tijekom godine, tako da postoji kontinuitet sudjelovanja u EU projektima, kao i kontinuitet uključivanja hrvatskih plesača u europske i međunarodne inicijative.

Ove godine završavaju dva izuzetna EU projekta: *Beyond Front@: Bridging Periphery* i *Moving Balkans*, a dio programa predstavlja i neke uspješnice ovih projekata. Kroz ove projekte također širim mogućnosti za hrvatske plesne djelatnike te i nadalje utvrđujemo Zagreb kao jednu od središnjica europskog suvremenog plesa.

Platforma *Moving Balkans* osnovana je s ciljem da potakne suradnju plesnih organizacija koje djeluju na području Balkana, tako da omogući dulji vijek plesnim produkcijama kroz regionalne turneje, ali i da potakne novi val interesa na širem europskom tržištu za plesne umjetnike koji djeluju na ovom području, otvarajući im nove mogućnosti suradnje. Platforma se ove godine održava u Novom Sadu. Ranija platforma, koja je imala jedinstveni format realizacije kroz partnerstvo pet plesnih organizacija iz tri grada i dvije države (Ljubljana, Rijeka, Zagreb), dovela je u Zagreb preko 140 stranih promotora i time još jednom potvrdila našu povezanost s međunarodnom scenom. *Beyond Front@: Bridging Periphery* nastavak je razvojnog puta u kojem smo i mi sudjelovali pod vodstvom Matjaža Fariča (od 2008. nadalje), kada je pokrenut *Dance Explorations Beyond Front@*, te smo kroz ovu mrežu povezivali srednjoeuropski plesni krug s Europom. Najnovije izdanje, koje je u svojoj trećoj godini, spaja srednjoeuropski prostor sa sjeverom Europe, a partneri su i nadalje posvećeni jačanju lokalnih scena i iznalaženju novih i drugačijih oblika suradnje kroz nove sinergije koje su rezultat kolaborativnih strategija kroz projekte koji razvijaju kapacitete regionalnih plesnih organizacija i umjetnika, jačaju vidljivost srednjoeuropskih autora unutar šire europske plesne umreženosti te općenito potiču novu generaciju umjetnika koji djeluju na ovim prostorima.

Kod odabira koreografa za festival gledam unazad, ali s pogledom unaprijed - koje su to poveznice koje koreografi koje prezentiramo imaju sa skupinama koje smo upoznali ili su pak bitni za razvoj suvremenog plesa unutar globalnog konteksta. Gledajući programaciju festivala tijekom svih ovih godina, kroz kuratorsku notu može se utvrditi i neka vrsta hodograma povijesnog razvoja europske scene, a onda i hrvatske plesne scene posljednjih 40-ak godina.

Osim novih imena i radova autora iz Hrvatske i sedam zemalja (Grčke, Poljske, Rumunjske, Danske, Kanade, Slovenije, Švicarske), ponovno imamo priliku prezentirati neobični svijet švicarske međunarodne zvijezde Rafaële Giovanole, čija skupina CocoonDance gostuje s novom predstavom *Choreia*. Ova predstava, kao i danska produkcija *BOXED*, pruža priliku publici da izravno sudjeluje u realizaciji. Participativnost publike još je jedna karakteristika koju festival njeguje. I ove godine ostvaruje se suradnja s lokalnim organizacijama, ovoga puta u Zadru, gdje gostuje rumunjska produkcija *Dirty Dancing. Hello, Buffalo*, rad kanadske mega zvijezde suvremenog plesa Daine Ashbee, kojoj je plesni festival u Montpelleru odao počast tako da je obnovio cjelokupni njezin opus (nevideno za autoricu koja je tada imala nepunih 30 godina života!). Daina i dalje plijeni pažnju svojim beskompromisnim pristupom tijelu u dijalogu sa svijetom u kojem biva. Somatic Freaks iz Rumunjske svojom trosatnom meditativnom instalacijom, koja ispituje izdržljivost, upućuju na krhkost sadašnjeg trenutka. Grčke autorice Christiana Kosiari i Chara Kotsali grade svoje radove oko tijela kao političkog, emocionalnog i društveno uvjetovanog prostora. Poljski umjetnici kroz predstavu *Shakespeareia* donose plesni kolaž alternativnih pogleda na ženske protagonistice Shakespeareovih tragedija i njihove moguće susrete unutar zajedničkog prostora. Kroz hibridni plesno-vizualni performans, putem pokreta, animacije, videa, ali i korištenjem analognih vizualnih intervencija, umjetnice Enya Belak i Kristýna Peldová istražuju unutarne krajolike ljudske psihe.

Slavimo domaće uspješnice kroz predstavljanje Zadarskog plesnog ansambla, koji ove godine slavi 35. godišnjicu postojanja. Hrvatska koreografska platforma predstavlja ove godine tri nova djela mladih autorica: Mine Ugrin, Silvije Musić i Nataše Kusture te Nike Disney.

Radionice koje zagrebačkoj plesnoj zajednici nude mogućnost rada i upoznavanja novih i drugačijih metodologija (*DanceLab, Unthought Body*), razgovori s autorima nakon predstava, kao i popratna izložba koja svjedoči o razvoju Zadarskog plesnog ansambla, dio su programa kojim *Tjedan suvremenog plesa* i ove godine građanima i svima koji vole ples ili se njime bave nudi mogućnost da obogate svoja plesačka iskustva kroz druženje uz ples...

Mirna Žagar, umjetnička ravnateljica

PROGRAM

Izložba tijekom festivala 19. - 27. 05. –
Bez kazališta se ne može, a plesati se mora –
35 godina Zadarskog plesnog ansambla –
galerija ZPC (free)

VOL.1 >>

SUBOTA, 25. TRAVNJA / SATURDAY, APRIL 25

20:00 H – Ermira Goro: *Ridges* (HR/AL/MK) – Kazalište KNAP

PONEDJELJAK, 27. TRAVNJA / MONDAY, APRIL 27

20:00 H – Ermira Goro: *Sirens* (GR) – Kazalište KNAP

VOL.2 >>>

UTORAK, 19. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 19

19:00 H – Silvija Musić & Nataša Kustura: *taking the leap of other* (HR) – ZPC

20:00 H – Mina Ugrin: *HERE* (HR) – ZPC (free)

21:00 H – Nika Disney: *2 koraka naprijed, 1 korak natrag* (HR) – ZPC

SRIJEDA, 20. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 20

17:30 H – *Dance Communication Lab* prezentacija – ZPC (free)

18:00 H – Vlad Benescu and Alexandra Dancs (Art No More Association): *Somatic Freaks – The Proprioceptors Revolution* (RO) – ZPC bijeli studio (free)

20:00 H – Eryk Makohon: *Dirty Dancing* – Beyond Front@ co-production (RO)– Kazalište lutaka Zadar

21:00 H – Christiana Kosiari: *Runway* (GR) – ZPC

ČETVRTAK, 21. SVIBNJA / THURSDAY, MAY 21

10:00 H – prezentacija *Beyond Front@* projekta – ZPC medijateka

20:00 H – Chara Kotsali: *It's the End of the Amusement Phase* (GR) – KUC Travno

PETAK, 22. SVIBNJA / FRIDAY, MAY 21

19:00 H – radionica sa Rafaële Giovanola / uključivanje publike za *Choreia* (free) – KUC Travno

20:00 H – CocoonDance Company / Rafaële Giovanola: *Choreia – a PolyBallet* (DE/CH) – KUC Travno

SUBOTA, 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23

17:00 H – radionica sa Rafaële Giovanola / uključivanje publike za *Choreia* (free) – KUC Travno

18:00 H – CocoonDance Company / Rafaële Giovanola: *Choreia – a PolyBallet* (DE/CH) – KUC Travno

18:00 H – Simone Wierød – performativna instalacija *BOXED* (DK) – terasa ZPC (free)

19:00 H – Simone Wierød – performativna instalacija *BOXED* (DK) – Terasa ZPC (free)

19:00 H – Mina Ugrin: *HERE* (HR) – ZPC (free)

20:00 H – Zadarski plesni ansambl: *Brevijar: Volite li Zadar?* (HR) – ZPC

NEDJELJA, 24. SVIBNJA / SUNDAY, MAY 24

18:00 H – Simone Wierød – performativna instalacija *BOXED* (DK) – Terasa ZPC (free)

19:00 H – Simone Wierød – performativna instalacija *BOXED* (DK) – Terasa ZPC (free)

20:00 H – Daina Ashbee: *Hello, Buffalo* (CA) ZPC

UTORAK, 26. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 26

20:00 H – Enya Belak & Kristýna Peldová: *Unfolded Moments* (SI/CZ) – KUC Travno

SRIJEDA, 27. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 27

20:00 H – Krakow Dance Theatre: *Shakespeareia* (PL) – KUC Travno

ERMIRA GORO (HR/AL/MK)

Ridges

SUBOTA, 25. TRAVNJA / SATURDAY, APRIL 25 / 20:00 H
KAZALIŠTE KNAP / KNAP THEATRE

RIDGES polazi od ritmova i pokreta ukorijenjenih u plesnim tradicijama Albanije, Hrvatske i Sjeverne Makedonije, koje transformira u suvremeni, živi koreografski jezik.

Tijela izvođača ispisuju prostor kroz kružne putanje, naglašene korake i nepredvidive ritmičke pomake, stvarajući dinamičan krajolik u kojem se tragovi nasljeđa pojavljuju kao suptilne, ali postojane sile.

U prostoru stalne transformacije, granice između identiteta, kolektiva i individualnog izraza postaju porozne, a tradicija se pre-oblikuje u iskustvo sadašnjeg trenutka.

RIDGES draws from the rhythms and movement vocabularies rooted in the dance traditions of Albania, Croatia, and North Macedonia, transforming them into a contemporary and living choreographic language.

Through circular trajectories, accented footwork, and shifting rhythmic patterns, the performers inscribe a dynamic landscape in which traces of heritage emerge as subtle yet persistent forces.

Within this evolving space, the boundaries between identity, collectivity, and individual expression become porous, as tradition is reshaped into a present, embodied experience.

Koncept i koreografija / Concept & Choreography: Ermira Goro

Glazba / Music: Aliko Leftherioti

Izvođe / Performers: Mariel Brahimllari, Viktor Konstantinović, Margareta Sinković, Semela Skenderasi

Posebna zahvala / Special thanks: Lara Kapeloto

PRODUKCIJA / PRODUCTION

Koprodukcija: Albania Dance Meeting (Tirana), Dance Fest Skopje / Interart Culture Centre (Skoplje),

Tjedan suvremenog plesa / Hrvatski institut za pokret i ples (Zagreb)

Co-production: Albania Dance Meeting (Tirana), Dance Fest Skopje / Interart Culture Centre (Skopje), Dance Week Festival / Croatian Institute for Movement and Dance (Zagreb)

Projekt se realizira u okviru platforme Moving Balkans Contemporary Dance Platform, sufinancirane sredstvima Europske unije. / The project is part of the Moving Balkans Contemporary Dance Platform, co-funded by the European Union.

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

MOVING BALKANS
CONTEMPORARY DANCE
PLATFORM

ERMIRA GORO (GR)

Sirens

PONEDJELJAK, 27. TRAVNJA / MONDAY, APRIL 27 / 20:00 H
KAZALIŠTE KNAP / KNAP THEATRE
TRAJANJE / DURATION: 37 MIN

SIRENS otvara prostor između žudnje i njezina društvenog odraza, između intimnog impulsa i kolektivnih očekivanja.

Dvoje izvođača kroz niz transformacija gradi krhku, ali intenzivnu koreografiju odnosa u kojoj tijela istovremeno prihvaćaju i odbacuju zadane uloge, stvarajući vlastiti jezik izraza.

Između sna i stvarnosti, privlačnosti i otpora, *Sirens* oblikuje sugestivno iskustvo u kojem se identitet neprestano iznova pregovara.

SIRENS unfolds in the space between desire and its social reflection, between intimate impulse and collective expectation.

Through a series of transformations, two performers construct a fragile yet intense choreography of relations, where bodies simultaneously embrace and resist prescribed roles, forming their own language of expression.

Suspended between dream and reality, attraction and resistance, *Sirens* creates a suggestive landscape in which identity is continuously negotiated.

* Dobna preporuka / Age recommendation: 16+

Koncept i koreografija / Concept & Choreography: Ermira Goro
Koreografija u suradnji s izvođačima / Movement material, choreography in collaboration with the performers
Izvođe / Performers: Chara Kotsali, Angelos Kolosionis
Glazba / Music: Jeph Vanger
Glazba uživo / Music performed live: Andy Val
Kostimografija/ Costume design: Venia Polychronaki
Dizajn svjetla / Lighting design: Vangelis Mountrichas
Konzultantica koreografije / Choreography consultant: Marianna Kavallieratos
Foto, video / Photo, video: Archlabyrinth
PRODUKCIJA / PRODUCTION
Produkcija / Production: Removement
Turneja / Touring production: Delta Pi

Uz potporu Ministarstva kulture Grčke. / Supported by the Hellenic Ministry of Culture.
Predstava se realizira uz podršku platforme Moving Balkans Contemporary Dance Platform.

fotos archlabyrinth

SILVIJA MUSIĆ & NATAŠA KUSTURA (HR)

taking the leap of other

UTORAK, 19. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 19 / 19:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR
TRAJANJE / DURATION: 35 MIN

Početak civilizacije nije luk. Ni strijela. Ni glinena zdjela. Već prva zarasla bedrena kost. Najveća i najsnažnija kost u tijelu, koja i najduže zacijeljuje. Što znači da je netko ostao uz unesrećenog, da je netko brinuo.

Bio podrška.

I ovo mjesto koje gradimo, i za koje se borimo, barem je privremeno mjesto podrške. Ono nastaje u pregovoru između bliskosti i prepuštanja vođenju, između povjerenja kao preduvjeta i otpuštanja.

Što sve možemo kad smo dvije, a što kad postane tiješno?

Kako prepuštam svoju težinu drugoj, a što kad ja podmetnem leđa?

Što kad se oslanjam na drugu, ali sam istovremeno svjesna privremenosti oslonca?

Mogu li skočiti u prostor druge?

Kakva podrška mogu biti, a kakvu podršku trebam?

The beginning of civilization is not the bow. Nor the arrow. Nor the clay bowl. But the first healed femur. The largest and strongest bone in the body, and the one that takes the longest to heal. Which means that someone stayed with the injured person, that someone cared.

Offered support.

And this place we are building, and fighting for, is at least a temporary place of support. It comes into being through a negotiation between closeness and surrendering to being led, between trust as a prerequisite and letting go.

What can we do when there are two of us, and what happens when it becomes too tight?

How do I surrender my weight to another, and what happens when I offer my own back?

What happens when I lean on another, while at the same time remaining aware that the support is temporary?

Can I jump into the space of another?

What kind of support can I be, and what kind of support do I need?

Koreografija i izvedba / Choreography & performance: Silviya Musić i Nataša Kustura (UO Os) Glazba / Music: Ana Kovačić --- Dizajn svjetla / Light design: Saša Fistrić --- Scenografija / Scenography: Vanja Magić --- Kostimografija / Costimography: Luka Ščrbak --- Dramaturška podrška / Dramaturgical support: Nikolina Rafaj --- Vizualni identitet / Visual identity: Josip Kresović --- Fotografija / Photography: Marta Soljačić (motprod)

Koprodukcija / Co-production: Umjetnička organizacija Os (UO Os) i Hrvatski institut za pokret i ples (HIPPI) kroz Tjedan suvremenog plesa (TSP)

Zahvale / Thanks: Zadarski plesni ansambl (ZdPA), Kristina Lisica, Matea Bilosnić, Marta Huber

Podrška / Financial support: Projekt je sufinanciran sredstvima Ministarstva kulture i medija, Gradskog ureda za kulturu, međugradsku i međunarodnu suradnju i civilnog društva Grada Zagreba.

foto Marta Soljačić

MINA UGRIN (HR)

HERE

UTORAK, 19. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 19 / 20:00 H
& SUBOTA, 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23 / 19:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR
TRAJANJE / DURATION: 15 MIN
ULAZ SLOBODAN / FREE ADMISSION

Predstava **HERE** nastala je kroz daljnji razvoj mog završnog rada i nastavak jednogodišnjeg istraživanja nakon završetka studija. Primarni interes za temu istraživanja proizašao je iz svjesnog uočavanja promjena i napretka u mom radu i obrazovanju kao izvođačice i koreografkinje, ali i u aspektima mog privatnog života. Prvenstveno su me potaknula pitanja koja su se često ticala mog iskustva vlastite izvedbe i osjećaja prisutnosti. Kroz ovaj projekt ponovno sam se utemeljila u temi transformacije, usredotočila sam se na donošenje odluka, istražila nove ideje hibridnog tijela, katalizatora, razina prisutnosti u izvedbi i odnosa između iznenadnog i postupnog. Važna pitanja koja treba posjetiti tijekom ove izvedbe usmjerena su na to što je dovoljno na pozornici i kako percipiramo svoje doživljaje.

"Rather arbitrarily, because I have not yet found a more fitting definition, I have called this phenomenon the fictive body: not a dramatic fiction but a body that commits itself to a certain 'fictive' zone which does not perform a fiction but which simulates a kind of transformation of the daily body at the pre-expressive level."

— Moriaki Watanabe, *Between Orient and Occident*

Autorica i izvedba / Author and performer: Mina Ugrin
Kostimografija / Costume Design: Antonia Bojić
Vizualni identitet / Visual identity: Luna Šaban
Montaža zvuka / Sound editing: Gabrijela Kambić Kovačić
Koprodukcija / Co-production: Hrvatski institut za pokret i ples kroz Tjedan suvremenog plesa

The performance **HERE** was created through the further development of my final thesis and the continuation of a year-long research after completing my studies. The primary interest in the research topic came from consciously noticing changes and progress in my work and education as a performer and choreographer, but also in aspects of my private life. I was primarily prompted by questions that often concerned my experience of my own performance and sense of presence. Through my extended research through this project I revisited the theme of transformation, I focused on exploring decision-making, explored new ideas of the hybrid body, catalysts, levels of presence in performance, and the relationship between the sudden and the gradual. Important questions to visit during this performance are focused on what is enough on stage and how do we perceive our experiences.

"Rather arbitrarily, because I have not yet found a more fitting definition, I have called this phenomenon the fictive body: not a dramatic fiction but a body that commits itself to a certain 'fictive' zone which does not perform a fiction but which simulates a kind of transformation of the daily body at the pre-expressive level."

— Moriaki Watanabe, *Between Orient and Occident*

foto Nina Đurđević

NIKA DISNEY (HR)

2 koraka naprijed, 1 korak natrag

UTORAK, 19. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 19 / 21:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR
TRAJANJE / DURATION: 45 MIN

2 koraka naprijed, 1 korak natrag spoj je plesne predstave i izvedbenog predavanja koje istražuje odnos između umjetnika, kritičara i publike i što se dogodi kada taj odnos prestane biti živ. Polazišna točka osobna je, teorijska i tjelesna: kako kritika oblikuje tijelo izvođača i upisuje se u samu izvedbu? Kroz arhivsko istraživanje i razgovore s plesnim kritičarima i suradnicima, izvedba se oblikovala kao prostor u kojemu kritika ne dolazi nakon već je prisutna dok se izvedba odvija.

2 Steps Forward, 1 Step Back is a blend of dance performance and performance lecture that investigates the relationship between artist, critic, and audience, and what happens when that relationship stops being alive. The starting point is personal, theoretical, and physical: how does criticism shape the body of the performer and inscribe itself into the work? Through archival research and conversations with dance critics and collaborators, the performance took shape as a space where criticism does not arrive after the fact but is present as everything unfolds.

Koreografija i izvedba / Choreography and performance: Nika Disney
Arhivska i teorijska podrška, plesni kritičar i umjetnički suradnik / Archival and theoretical support, dance critic and artistic collaborator: Igor Zenzerović
Montaža zvuka / Sound editing: Carlos Andrés Fagín
Dramaturgija, umjetnička suradnica / Dramaturgy, artistic collaborator: Matea Bilosnić
Teorijska i pedagoška podrška / Theoretical and pedagogical support: Flynn Disney
Koprodukcija / Co-production: Hrvatski institut za pokret i ples, Tjedan suvremenog plesa

Rezidencijalna podrška / Residency support: Centar za uravnoteženje tijela, govora i uma Zanshin; Dnevni boravak, SU Rojc
Financijska podrška / Financial support: Program je sufinanciran sredstvima Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske za poticanje suvremenog plesnog stvaralaštva.

PREZENTACIJA DANCE COMMUNICATION LABA (DCL) /
DANCE COMMUNICATION LAB (DCL) PRESENTATION

Beyond Front@: Bridging Periphery

SRIJEDA, 20. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 20 / 17:30 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR - VRT / ZPC - GARDEN
TRAJANJE / DURATION: 30 MIN
ULAZ SLOBODAN / FREE ADMISSION

DCL – Dance Communication Lab kratkoročni je format razmjene među plesačicama i plesačima, organiziran u sklopu projekta *Beyond Front@: Bridging Periphery*, sufinanciranog sredstvima Europske unije. Glavni mu je cilj da se sedam profesionalnih plesačica i plesača iz zemalja projektnih partnera – Mađarske, Slovenije, Rumunjske, Poljske, Švedske i Hrvatske – međusobno upozna kroz improvizaciju, najprepoznatljiviji proces stvaranja u suvremenom plesu. Tijekom Laba rade s lokalnim koreografom i glazbenikom, istražujući odnos između pokreta, zvuka i zajedničke umjetničke prakse.

DCL – Dance Communication Lab is a short-term exchange format between dancers, organised as part of the project *Beyond Front@: Bridging Periphery*, co-funded by the European Union. Its main aim is for seven professional dancers from the project partner countries - Hungary, Slovenia, Romania, Poland, Sweden and Croatia - to get to know each other through improvisation, the most distinctive process of creation in contemporary dance. During the Lab, they work with a local choreographer and musician, exploring the relationship between movement, sound and shared artistic practice.

Voditeljica DCL-a / DCL leader: Petra Hrašćanec (HR)
Plesačice i plesači / Dancers: Iva Matošević (HR), Katja Kolarič (SI), Attila András (HU), Aniela Turkot (PL), Matilda Bjärum (SE), Dragomir Daniel Alexandru (RO), Evelin Ferencz (RO)
Glas / Voice: Ivana Starčević Rushaidat (HR)

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.
Stajališta izražena u ovoj predstavi isključivo su odgovornost Hrvatskog instituta za pokret i ples i ne odražavaju nužno stajalište Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske.

VLAD BENESCU & ALEXANDRA DANCs /
ART NO MORE ASSOCIATION (RO)

Somatic Freaks - The Proprioceptors Revolution

SRIJEDA, 20. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 20 / 18:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR - BIJELI STUDIO / ZPC - WHITE STUDIO
TRAJANJE / DURATION: 3 H
ULAZ SLOBODAN / FREE ADMISSION

Somatic Freaks – The Proprioceptors Revolution koreografsko je istraživanje propriocepcije i ravnoteže. Tijekom tri sata, Alexandra Mihaela Dancs i Vlad Benescu stupaju u odnos s velikom tandemskom spravom za balansiranje, odgovarajući na njezinu promjenjivu dinamiku preciznošću i pažnjom. Njihovi se pokreti rađaju iz stalnog pregovora između stabilnosti i neravnoteže, stvarajući suptilan dijalog kontrole, krhkosti i prilagodbe.

Predstava se odvija kao živi laboratorij – meditacija o neuspjehu i oporavku, povjerenju i svjesnosti. Promišlja načine na koje ponovno uspostavljamo ravnotežu u nestabilnim uvjetima, fizičkim i emocionalnim, pozivajući publiku da ravnotežu promatra kao stanje u stalnoj promjeni, a ne kao fiksni ideal.

Somatic Freaks – The Proprioceptors Revolution is a choreographic exploration of proprioception and balance. Over the course of three hours, Alexandra Mihaela Dancs and Vlad Benescu engage with a large tandem balancing apparatus, responding to its shifting dynamics with precision and care. Their movements emerge from a constant negotiation between stability and imbalance, creating a subtle dialogue of control, fragility, and adaptation.

The performance unfolds as a living laboratory – a meditation on failure and recovery, trust and awareness. It reflects on how we regain equilibrium in unstable conditions, both physical and emotional, inviting the audience to witness balance as an ever-changing state rather than a fixed ideal.

Autori i izvođači / Authors and Performers: Alexandra Mihaela Dancs, Vlad Benescu
Oblikovanje zvuka / Sound design: Lala Mišosniky
Producent / Producer: Art No More Association
Sufinancirano sredstvima / Co-funded by: Administration of the National Cultural Fund (AFCN)
Posebne zahvale / Special thanks to: /SAC @ Malmaison, Galateca, Recul, Centrul Național al Dansului București, Crina Cartaș

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

MOVING BALKANS
CONTEMPORARY DANCE
PLATFORMA

Co-funded by
the European Union

Ministerul
Cultura
ROMÂNIA

ART
NO
MORE

foto Mihai Smeu

ERYK MAKOHON (RO)

Dirty Dancing

SRIJEDA, 20. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 20 / 20:00 H

ZADAR - KAZALIŠTE LUTAKA

TRAJANJE / DURATION: 65 MIN

Predstava, unatoč očitoj referenci na naslov filmskog klasika iz 1987. godine, koji je u Poljskoj premijerno prikazan u prijelomnoj 1989. godini, nije njegova reinterpretacija. Umjesto toga, ona je autonoman i radikalni odgovor na ideju prijavog plesa - kao metafore transgresije. Zanima nas ples shvaćen ne kao koreografija pokreta, nego kao performativni čin iskoračivanja izvan društvenih normi: etičkih, estetskih i emocionalnih. *Dirty Dancing* je ples koji je nečist, sramotan, požudan, neugodan, a ipak oslobađajući i transformativan.

Zajedno s četvero izvođača iz M STUDIO-a, stvorili smo studiju individualnih „neugodnih izvedbi“. Svaki od umjetnika razvio je vlastiti scenski alter ego te niz radnji i gesti koje balansiraju na granici srama, ismijavanja i užitka. Ključni element procesa bio je *guilty pleasure* - shvaćen ne kao oblik popkulture zabave, nego kao praksa prelaska društvenih barijera i ispitivanja granica ugođe. Istraživali smo što se događa kada užitak više nije opterećen krivnjom.

Predstava istražuje politički potencijal neugodne izvedbe - kao strategije otpora društvenim očekivanjima, normama i pritiscima. Zanima nas može li se dobrovoljnim prekoračivanjem granica „dobrog ukusa“ i konvencije postići nova kvaliteta prisutnosti - autentičnija, tjelesnija, osjetljivija na vlastite osjećaje. U tom smislu, *Dirty Dancing* nije predstava koju treba intelektualno analizirati sa sigurne udaljenosti. To je događaj koji gledatelja angažira na tjelesnoj i emocionalnoj razini, pozivajući na empatiju, susramlje i zajednički smijeh.

To je ujedno i prijedlog, rizičan, ali iskren, da vlastitu nelagodu tretiramo kao ulaz u slobodu.

*** Pozor! / Attention! Predstava se preporučuje osobama starijima od 16 godina. Sadrži efekte stroboskopske rasvjete, stoga se ne preporučuje osobama osjetljivima na svjetlost. / This performance is recommended for ages 16 and up. It contains strobe lighting effects, therefore it is not recommended for people with photosensitivity.**

Koncept, režija, scenografija / Concept, direction, set design: Eryk Makohon --- Dramaturgija / Dramaturgy: Daria Kubisiak --- Asistent režije i koreograf / Assistant director and choreographer: Paweł Lyskawa --- Kostimi / Costumes: Zsuzsi Szóke
Izvođači / Performers: Emília Polgár, Eszter Nagy, László Szekrényes, Zoltán Deák --- Sufinancirano sredstvima Ureda gradonačelnika Sfântu Gheorghie, Europske unije i Uprave Nacionalnog kulturnog fonda. / Co-financed by Sfântu Gheorghie Mayor's Office, European Union, The Administration of the National Cultural Fund.

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih. Stajališta izražena u ovoj predstavi isključivo su odgovornost Hrvatskog instituta za pokret i ples i ne odražavaju nižno stajalište Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske.

foto Toró Attila

foto Szymon Sokolowski

CHRISTIANA KOSIARI (GR)

Runway

SRIJEDA, 20. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 20 / 21:00 H

ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR

TRAJANJE / DURATION: 30 MIN

Žena se manično prepušta trčanju u mjestu – zdravstvenoj praksi koja je ujedno i oblik samomučenja. Netko je nadzire poput metronoma njezinih koraka: skladatelj Jan Van Angelopoulos, uživo, uz svoje klavijature i elektroakustične zvučne krajolike.

Inspiriran modnim pistama (europskim, njujorškim, dramskim pistama itd.), **RUNWAY** istražuje raspon ponašanja i transformacija žene temeljenih na dominantnim standardima ljepote epohe. Modne piste preobražavaju se u oblik smiješnih hodova dok izvođačica hoda, trči, posrće, šminka se, popravljiva frizuru, spotiče se na štiklama i vraća ravnotežu u utrci protiv erozije vremena i straha koji ono izaziva. Traka za trčanje koristi se kao alat za ljepotu i wellness, ali i kao egzistencijalni zatvor, sredstvo mučenja i pokretna traka za standardizirane proizvode s rokom trajanja. Naposljetku se uzdiže do simbola groteskne i apsurdne modne piste.

Plesačica i koreografkinja Christiana Kosiari svoj je prvi rad, *Chained*, predstavila na festivalu Arc for Dance Festival 15 i osvojila drugu nagradu žirija na Masdanza Dance Festivalu 28. U ljeto 2023. u Elefsini ostavila je snažan dojam predstavljanjem rada *Bouboulines* u okviru Europske prijestolnice kulture 2023 *Elefsis* i U(R)TOPIAS Choreography Academy, s majkom i drugim starijim neprofesionalnim plesačicama u glavnim ulogama, izvedeći herojski ritual protiv trošenja vremena u obalnoj taverni. Sada je, s *RUNWAY*, na njoj red da upregne vrijeme na traci za trčanje koja se nikada ne zaustavlja.

Koreografkinja i izvođačica / Choreographer & Performer: Christiana Kosiari --- Dramaturgija / Dramaturgy: Dimitra Mitropoulou --- Asistentica koreografkinje / Assistant Choreographer: Katerina Foti --- Izvorna glazbena kompozicija i izvedba / Original Music Composition & Performance: Jan Van Angelopoulos --- Scenografija / Set Design: Evangelia Therianou --- Kostimografija / Costumes Design: 2WO+1NE=2 --- Oblikovanje svjetla / Lighting design: Lampros Papoulas --- Vodstvo produkcije i izvršna produkcija / Production Management & Line Production: TooFarEast --- Naručeno i producirano / Commissioned & produced: Onassis Stegi --- Posebne zahvale / Special thanks: Olivier Dubois, Christian Rizzo, Christos Polymenakos --- Body/Word Performance Writing Mentoring, Vangelis Mountrichas, Christos Christopoulos, Ioanna Papakosta, Penelope Koufopoulou, Maria-Angela Katsikali Kosiari, Anastasia Tsopelaki, Pavlos Christophoros Sinigalias

A woman indulges maniacally in jogging in place—in this health practice as much as self-torture. Someone is monitoring her like a metronome of her steps: the composer Jan Van Angelopoulos, live, along with his keyboards and electroacoustic soundscapes.

Inspired by catwalks (European, New York, Dramatic Catwalks, etc.), **RUNWAY** explores a woman's array of behaviors and transformations based on the era's dominant beauty standards. Catwalks morph into a form of silly walks as the performer walks, runs, stumbles, puts on make-up, fixes her hair, stumbles on her heels, and recovers her balance in a race against the corrosion of time and the terror it induces. The treadmill is used as a beauty and wellness tool, as well as an existential prison, a torture instrument, and a conveyor belt for standardized products with expiration dates. It is eventually elevated to the symbol of a grotesque and absurd catwalk.

A dancer and choreographer, Christiana Kosiari presented her first work, *Chained*, at the Arc for Dance Festival 15 and won the second jury award at the Masdanza Dance Festival 28. In the summer of 2023, in Elefsina, she made the best impression by presenting the work *Bouboulines*, in the framework of the European Capital of Culture 2023 *Elefsis* and the U(R)TOPIAS Choreography Academy, with her mother and other elderly non-professional dancers in the leading roles holding a heroic ritual against the wear of time in a seaside tavern. Now, with *RUNWAY*, it's her turn to harness time on a treadmill that never stops.

CHARA KOTSALI (GR)

It's the End of the Amusement Phase

ČETVRTAK, 21. SVIBNJA / THURSDAY, MAY 21 / 20:00 H
KUC TRAVNO
TRAJANJE / DURATION: 40 MIN

foto Pinelopi Gerasimou

Koncept – koreografija – tekst – montaža videa / Concept – Choreography – Text – Video editing: Chara Kotsali --- Sukreacija izvedbenog materijala / Performance Material Co-creation: Sofia Pouchtou, Christina Skoutela, Chara Kotsali --- Asistentica koreografkinje / Assistant Choreographer: Vassia Zorbali --- Druga asistentica koreografkinje / 2nd Assistant Choreographer: Clara Aguilar --- Oblikovanje zvuka i glazba / Sound Design & Music: Anna Maria Rammou, Chara Kotsali --- Scenografija i kostimografija / Set & Costume Design: Periklis Privatis --- Oblikovanje svjetla / Lighting Design: Eliza Alexandropoulou --- Dramaturška savjetnica / Dramaturgy Consultant: Dimitra Mitropoulou --- Vanjsko oko / External Eye: Konstantina Georgelou Izvršna produkcija i produkcija turneje / Line Production and Tour Production: Chara Kotsali & TooFarEast --- Fotografije / Photos: Pinelopi Gerasimou za Onassis Stegi --- Trailer / Trailer: Apostolis Koutsianikoulis --- Topla zahvala / Warm thanks to: Evangelia Chatzitzanou, Katerina Spyropoulou, Spiros Papadopoulos, Stathis Ioannou, Aliko Kazouri, Giorgos Kotsalis, Aspa Aroni, Dimitris Mpourzoukos i svim 'nepoznatim' i 'poznatim' koreografima i glazbenicima koji su nam bili inspiracija tijekom stvaralačkog procesa.

Istraživanje za *IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE* podržali su Onassis AiR i Réseau Grand Luxe. Posebna zahvala: TROIS C-L Luxembourg, CAMPUS Paulo Cunha e Silva (Porto), Grand Studio Brussels i L'Abri Geneva. / The research for *IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE* was supported by Onassis AiR and Réseau Grand Luxe. Special thanks to TROIS C-L Luxembourg, CAMPUS Paulo Cunha e Silva (Porto), Grand Studio Brussels, and L'Abri Geneva.

U plesnom maratonu koji se proteže povijesnim kontinuumom, tri žene regresiraju između osobne i kolektivne povijesti.

Fokusirajući se na plesno tijelo i koristeći zvuk i poeziju kao materijale, predstava se hvata u koštac s pojmom napretka kao najiscrpljujućom linearnom naracijom. U sjeni tehnološke i društvene revolucije koja se naposljetku nije dogodila, *IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE* pokušava govoriti o emocionalnoj povijesti sadašnjosti.

Tri plesačice na sceni stupaju u interakciju s prošlošću koja je pred nama i budućnošću koju smo ostavili za sobom. Sudjeluju u plesu koji iscrpljuje njihove emocionalne i fizičke resurse. Riječ je o koreografiji o ambivalentnom odnosu individualnog i kolektivnog tijela prema povijesti, o povezanosti napretka i destrukcije, o plesovima zabave, užitka i propagande.

Bilješka koreografkinje:

Emirajući iz mjesta na Jugu koje nikada nije poslalo raketu u svemir i ostarjelo je uz spor internet, želim komponirati neurednu kinetičku i zvučnu kronologiju kolektivnog osjećaja koji nastaje lansiranjem u svemir i istodobnim uranjanjem u kiber-prostor za tijela koja plutaju poput svemirskog otpada, za spektakl kao najtrajniji fetiš.

Inspiraciju crpim iz dijalektičkog odnosa kontinuiteta i diskontinuiteta u načinu na koji se povijest prikazuje, kako se o njoj raspravlja i kako se doživljava. Eksperimentiram s oblicima linearnog toka (filmska postavka jedne kamere, glazbeni ison, vremenska crta) i diskontinuiteta (kolaž, mashup i medley).

IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE nije još jedna eshatologija za upotrebu, niti još jedna izjava nostalgije za egzotiziranim prošlošću, nego priznanje da je eksperiment, srećom, propao. Kraj svijeta još nije došao, a zasigurno ni kraj povijesti. Poetika vrtoglavice pojavljuje se kao najnježnija gesta u ovom času pada.

In a dance marathon that spans the historical continuum, three women regress between personal and collective history.

Focusing on the dancing body and using sound and poetry as materials, the piece grapples with the notion of progress as the most exhausting linear narrative. In the wake of a technological and social revolution that ultimately did not happen, *IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE* attempts to speak of the present's emotional history.

Three female dancers interact on stage with the past that lies ahead of us and the future we have left behind. They engage in a dance that exhausts their emotional and physical resources. It is a choreography about the ambivalent relationship of the individual and collective body with history, about the link between progress and destruction, about dances of fun, pleasure, and propaganda.

Choreographer's note:

Broadcasting from a place in the South that has never sent a rocket into Space and grew old with slow internet, I wish to compose a messy kinetic and sonic chronology of the collective feeling created by launching into Space and simultaneously diving into cyberspace for bodies floating like space debris, for spectacle as the most durable fetish.

I draw inspiration from the dialectical relationship between continuity and discontinuity in how history is portrayed, discussed, and experienced. I experiment with both forms of linear flow (the cinematic single-cam setup, the musical ison, timeline) and discontinuity (collage, mashup, and medley).

IT'S THE END OF THE AMUSEMENT PHASE is not another eschatology for use, nor is it another declaration of nostalgia for an exoticized past, but rather an acknowledgement that the experiment has thank-fully failed. The end of the world has not yet come, and certainly not the end of history. The poetics of vertigo emerges as the most tender gesture in this hour of the fall.

RAFAËLE GIOVANOLA / COCOONDANCE (DE/CH)

Choreia – a PolyBallet

PETAK, 22. SVIBNJA / FRIDAY, MAY 22 / 20:00 H
& SUBOTA, 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23 / 18:00 H

KUC TRAVNO
TRAJANJE / DURATION: 55 MIN

Prije izvedbi publika će moći sudjelovati u besplatnom uvodnom procesu i radionici koji počinju sat vremena prije izvedbe: 22. svibnja u 19:00 i 23. svibnja u 17:00 u KUC-u Travno. Za sve sudionike radionice ulaz na izvedbu je BESPLATAN.

CHOREIA nastaje iz rada sa zbarskim formama i potrage za prostorom koji je izgubljen za zbor i zajednicu. **CHOREIA** suočava se s izazovom povijesno utemeljene prostorne podjele između pozornice i gledališta. Kako bi se to prevladalo, istraživat će se zbarske forme te razvijati novi oblici prostora, zvuka i tijela, s ciljem premošćivanja fizičke udaljenosti. Kako kazalište kao institucija može postati živi oblik zajednice? Iz kritičko-povijesne perspektive, zajednicu ne treba misliti polazeći od jedinstva, nego od razlike pojedinačnih individua. Da bi to postigla, **CHOREIA** koristi višeglasne snage jednoglasja i polifonije.

Grčka riječ *choreia* označava ravnopravno pjevanje, govorenje i plesanje ljudi unutar zbora. S velikim ansambлом izvođača, DJ-em uživo i pjevanim elementima, **CHOREIA** plesu daje glas. Glas, naime, u predstavi **CHOREIA** preuzima važnu ulogu kada pregovara o bestjelesnom proširenju tijela u prostoru i o odnosima između skupina i pojedinaca.

Bavljenje glasom u njegovim „tijelolikim“ kvalitetama obećavajuća je nadopuna istraživanju CocoonDancea o mentalnoj figuri još „ne-mišljenog“ tijela, koje traje od 2016. godine. Ono pridonosi zamišljanju novih i drukčijih utjelovljenja te njihovu dovođenju u odnos s drugim tijelima.

Kolektivni projekt CocoonDance osnovali su 2000. godine koreografkinja Rafaële Giovanola i dramaturge Rainald Endraß. Švicarska državljanka rođena u Baltimoreu nakon studija kod Marike Besobrasove u Monte Carlu najprije je bila angažirana kao solistica u Torinu, prije nego što ju je William Forsythe doveo u Frankfurtski balet, gdje je provela osam godina, nakon čega je uslijedilo još petnaest godina u Choreographisches Theater Freiburg i Bonn. Od 2004. kompanija kreira plesni program u Theater im Ballsaal u Bonnu, prostoru za produkcijski rad umjetnika, sjecištu i polju različitih područja

Before the performances, audiences will be able to take part in a free introductory process and workshop starting one hour before the show: on 22 May from 19:00 and on 23 May from 17:00 at KUC Travno. For all workshop participants, admission to the performance is FREE.

CHOREIA grows from working with choir forms and searching for the space that has been lost for the choir and the community. **CHOREIA** faces the challenge of the historically grounded spatial division between stage and audience space. To overcome this, choir forms will be examined and new forms for space, sound, and body developed to bridge the physical distance. How can theatre as an institution become a living form of community? From a critical-historical perspective, community should not be thought of from the unity but rather from the difference of the singular individuals. To achieve this, **CHOREIA** uses the multi-voiced powers of unanimity and polyphony.

The Greek word *choreia* denotes the equitable singing, talking, and dancing of the people within the choir. With a large ensemble cast, a live DJ and sung elements, **CHOREIA** provides a voice to the dance. For the voice takes up an important role in **CHOREIA** when it negotiates the bodyless expansion of bodies in space and relations between groups and individuals.

Dealing with voice in its “body-like” qualities is a promising addition to CocoonDance’s research on the mental figure of the yet “unthought-of” body that has been ongoing since 2016. It contributes to the imagination of new and different embodiments and to relate them to yet other bodies.

Collective project CocoonDance was founded in 2000 by choreographer Rafaële Giovanola and dramaturge Rainald Endraß. The Baltimore-born Swiss citizen followed her studies with Marika Besobrasova in Monte Carlo first with a stint as a soloist in Turin before William Forsythe brought her to the Frankfurt Ballet for eight years, which was in turn followed by another fifteen years at Choreographisches Theater Freiburg and Bonn. Since 2004, the company has been playing the dance division at Bonn’s Theater im Ballsaal, a venue for producing artists, intersection, and sphere for

svremenog plesa. Među njima su brojni projekti umjetničkog posredovanja i edukacije, poput nagrađivane Junior Company Bonn. Temeljna pokretačka snaga umjetničkog razvoja leži u improvizaciji i ansamblskom radu. Kolektivni procesi donošenja odluka i iznimno kontinuiran timski rad čine estetsku gustoću njihovih djela.

different fields in contemporary dance. Among them are numerous projects of art agency and education such as the award-winning Junior Company Bonn. The driving force of the artistic development essentially lies in improvisation and ensemble work. Collective decision-making processes and an extraordinarily continuous teamwork constitute the works’ aesthetic density.

Švicarska premijera: 8. 5. 2025., Théâtre du Crochetan Monthey
Njemačka premijera: 15. 5. 2025., tanzhaus nrw Düsseldorf, u okviru tanz nrw 25
Francuska premijera: 18. 5. 2025., Théâtre Public de Montreuil, u okviru 56. Rencontres chorégraphiques internationales de Seine-Saint-Denis

Swiss Premiere: 8.05.2025, Théâtre du Crochetan Monthey
German premiere: 15.05.2025 im tanzhaus nrw Düsseldorf im Rahmen von tanz nrw 25
French premiere: 18.05.2025, Théâtre Public de Montreuil im Rahmen der 56. Rencontres chorégraphiques internationales de Seine-Saint-Denis

PETAK 22. SVIBNJA / FRIDAY, MAY 22 --- Izvode i sudjeluju / Performed by and with: Cristina Commisso, Álvaro Esteban, Jenna Hendry, Colas Lucot, Bojana Mitrovic, Léonce Noah, Rosie Reith, Louis Thuriot naizmjenično s Margaux Dorsaz/ Nora Monsecour

SUBOTA 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23 --- Izvode i sudjeluju / Performed by and with: Cristina Commisso, Álvaro Esteban, Jenna Hendry, Colas Lucot, Bojana Mitrovic, Léonce Noah, Evandro Pedroni, Louis Thuriot naizmjenično s Margaux Dorsaz/ Nora Monsecour

Koreografija i režija / Choreography and direction: Rafaële Giovanola --- Glazba / Music: Franco Mento --- Elektronika uživo / Live electronics: Szymon Wójcik / Franco Mento --- Oblikovanje svjetla i prostora / Lighting and spatial design: Annegret Schalke, Jan Wiesbrock --- Kostimografija / Costume design: Fa-Hsuan Chen --- Vokalni trening i coaching / Vocal training and coaching: Justin F. Kennedy, Karine Barman, Leah Marojevic --- Dramaturgija / Dramaturgy:: Rainald Endrass --- Video dokumentacija i fotografija / Video documentation and photography: Michael Maurissens / CARRE BLANC PRODUCTIONS --- Odnosi s javnošću / Public relations: Fabiana Uhart, Rainald Endrass --- Društvene mreže / Social media: Maud Richard --- Voditelj produkcije / Production manager: Marcus Bomski --- Administracija / Administration: Maxime Rappaz --- Menadžment / Management: Aurélie Martin

U koprodukciji s / In Coproduction with: Théâtre du Crochetan Monthey (CH), Tanzhaus NRW Düsseldorf (DE), Theater im Ballsaal Bonn (DE), Ringlokschuppen Ruhr Mülheim (DE), Pumpenhaus Münster (DE), Le Phare - Centre chorégraphique national du Havre et de Normandie (FR), Charleroi Danse centre chorégraphique de Wallonie - Bruxelles (BE), Pavillon Noir Aix-en-Provence (FR), Cité Bleue Genève (CH)

U suradnji s / In Collaboration with: Malévoz Quartier Culturel Monthey (CH), Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland Bonn (DE)

Financiraju: Kunststiftung NRW, Ministarstvo kulture i znanosti Savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije, NATIONALES PERFORMANCE NETZ Koprodukcijski fond za ples, koji financira Povjerenik Savezne vlade za kulturu i medije, Bundesstadt Bonn, Théâtre-ProVS, Le Conseil de la Culture Etat du Valais, La Loterie Romande / Funded by Kunststiftung NRW, Ministerium für Kultur und Wissenschaft des Landes Nordrhein-Westfalen, NATIONALES PERFORMANCE NETZ Coproduction Fund for Dance, which is funded by the Federal Government Commissioner for Culture and the Media, Bundesstadt Bonn, Théâtre-ProVS, Le Conseil de la Culture Etat du Valais, La Loterie Romande

Izvedbu podupire NATIONALES PERFORMANCE NETZ – Međunarodni fond za gostujuće plesne izvedbe, koji financiraju Povjerenik Savezne vlade za kulturu i medije, Ministarstvo kulture i znanosti njemačke savezne zemlje Sjeverne Rajne-Vestfalije i Kanton Valais / The performance is supported by NATIONALES PERFORMANCE NETZ – International Guest Performance Fund for Dance, which is funded by the Federal Government Commissioner for Culture and the Media, the Ministry of Culture and Science of the German state of North Rhine-Westphalia, Canton of Valais

Ministry of Culture and Science
of the State of
North Rhine-Westphalia

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Kultur und Medien

nationales
performance
netz

foto Alessandro De Matteis

foto Noé Grange

foto Noé Grange

ZADARSKI PLESNI ANSAMBL (HR)

Brevijar: Volite li Zadar?

SUBOTA, 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23 / 20:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR
TRAJANJE / DURATION: 50 MIN

Koncept, režija i koreografija / Concept, Direction and Choreography: Sanja Petrovski --- **Glazba / Music:** Ante Perković (*Postoji plan, Svi me vole dok me ne upoznaju, 0:0 u gostima*), Jere Šešelja i Žarko Marinković --- **Oblikovanje svjetla / Lighting Design:** Galen Matulina / Igor Petrovski --- **Oblikovanje tona / Sound Design:** Jere Šešelja / Marta Huber --- **Odabir kostima i rekvizite / Costume and Props Selection:** Sanja Petrovski --- **Scenografija / Set Design:** John Čolak --- **Izvođači i sukoreografi / Performers and Co-choreographers:** Anđela Bugarija, Patricia Gospić, Bernarda Klarin, Nataša Kustura, Natali Mahmić, Josipa Štulić i Korina Oltran --- **Narator / Narrator:** Alen Liverić --- **Fotograf predstave / Performance Photography:** Željko Karavida, Adrijana Vidić --- **Zahvala / Thanks:** Venci Jurin

Nova predstava Hrvatskog narodnog kazališta Zadar u suradnji sa Zadarskim plesnim ansamblom **Brevijar: Volite li Zadar?** je poziv na dijalog i podsjetnik na moć kazališta kao sredstva društvene kritike i transformacije. Ovo scensko djelo za koje režiju i koreografiju potpisuje Sanja Petrovski u suradnji sa svojim plesačima, interdisciplinarnog je karaktera u razmehi između forme i sadržaja. Predstava je također poticaj na pronalaženje prostora zajedništva, podrške i otpora umjetničke zajednice, potvrda identiteta i prikaz presjeka akumulacije znanja lokalne sredine.

Tema predstave detektirana je kroz nekoliko literalnih i publicističkih izričaja: Predrag Matvejević *Mediteranski brevijar*, Ante Perković *Volite li Zadar?*, kraći roman Slobodana Novaka *Izgubljeni zavičaj* i *Mediteranski armerun* autora Brune Ćurka i fotografa Stipe Suraća. Sva ova djela imaju sličnu strukturu koja je poslužila i za format predstave. Tisućama godina star grad s izraženim šarmom mediteranske kulture življenja je na neki način glavni junak predstave. Zadar je Grad koji se rušio i obnavljao, mijenjao i stvarao svoju novu povijest kao ni jedan drugi grad na obali. Postići ravnotežu između tradicije i osobne evolucije, a istovremeno premostiti traume uslijed suočenosti s prestravljenosti današnjom stvarnošću, zadatak je koji su postavili plesači Zadarskog plesnog ansambla nudeći rješenje kroz tjelesnu prisutnost i neprestano obnavljanje.

Izvantekstualni realitet, mitski, povijesno stvarni i nadrealistični, prisutni su kod autora turističkog vodiča Ante Perkovića *Volite li Zadar?* To je vodič kroz znamenite događaje iz zadarske povijesti, kronologija događanja iz jednog drugačijeg rakursa. Odabrani isprepleteni motivi iz ove kulture knjige, pričaju priču o gradu koji na vrhuncu svog civilizacijskog dosegata nestaje i gubi svoj identitet. Komunikacija ljudi i grada, ukradeni i memorirani trenuci, dijalozi plesom i pokretom, tjelesna memorija upisana kroz okamenjena sjećanja – sve to prikazano kroz interpretaciju suvremenog plesnog kazališta i fizičkog teatra. Spona između ljudi i grada dinamično je inkorporirana kroz konekciju kazališta, plesa i glazbe.

Predstava je nastala kao format kolaža analogija doživljaja prikazanih u knjizi paralelno s asocijacija koje se bude kod izvedbenih umjetnika prilikom stvaralačkog procesa.

Kako postaviti predstavu koja je privlačna, vizualno, zvukovno, na koncu i emotivno ne samo plesnoj publici? Predstavu koja dotiče ambijent Mediterana, a da ne upada u zamku konvencija i trivijalnosti? (Sanja Petrovski)

The new production of the Croatian National Theatre Zadar, in collaboration with the Zadar Dance Ensemble, **Breviary: Do You Love Zadar?**, is an invitation to dialogue and a reminder of the power of theatre as a means of social critique and transformation. This stage work, directed and choreographed by Sanja Petrovski in collaboration with her dancers, is interdisciplinary in character, positioned on the boundary between form and content. The performance is also an incentive to seek out spaces of togetherness, support and resistance within the artistic community, an affirmation of identity, and a presentation of a cross-section of accumulated knowledge within the local environment.

The theme of the performance was identified through several literary and journalistic forms of expression: Predrag Matvejević's *Mediterranean Breviary*, Ante Perković's *Do You Love Zadar?*, Slobodan Novak's short novel *The Lost Homeland*, and *Mediterranean Armerun* by Bruno Ćurko and photographer Stipe Surać. All of these works share a similar structure, which also served as the format for the performance. A city thousands of years old, with the pronounced charm of a Mediterranean culture of living, is in a way the main protagonist of the performance. Zadar is a city that has been demolished and rebuilt, that has changed and created its own new history like no other city on the coast. Achieving a balance between tradition and personal evolution, while at the same time bridging the traumas that arise from being confronted with the terrors of today's reality, is the task set by the dancers of the Zadar Dance Ensemble, offering a solution through bodily presence and constant renewal.

The extratextual reality — mythical, historically real and surrealist — is present in Ante Perković's tourist guide *Do You Love Zadar?* It is a guide through notable events from Zadar's history, a chronology of events seen from a different perspective. Selected intertwined motifs from this cult book tell the story of a city that, at the height of its civilizational achievement, disappears and loses its identity. The communication between people and the city, stolen and memorized moments, dialogues through dance and movement, bodily memory inscribed through petrified memories — all of this is presented through the interpretation of contemporary dance theatre and physical theatre. The connection between people and the city is dynamically incorporated through the relationship between theatre, dance and music.

The performance was created as a collage format of analogies of experiences presented in the book, in parallel with the associations awakened in the performing artists during the creative process.

How can one create a performance that is attractive — visually, sonically, and ultimately emotionally — not only to dance audiences? A performance that touches upon the ambience of the Mediterranean, without falling into the trap of conventions and triviality? (Sanja Petrovski)

DAINA ASHBEE (CA)

Hello, Buffalo

NEDJELJA, 24. SVIBNJA / SUNDAY, MAY 24 / 20:00 H
ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR
TRAJANJE / DURATION: 80 MIN

Daina Ashbee je kanadska umjetnica, dobitnica *Bessie Awarda*, métiškog i europskog podrijetla, čiji rad razotkriva našu povezanost s okolišem, zemljom i precima. Njezin osmi autorski izvedbeni/plesni rad započeo je kao mala gesta prema opaženim bićima i životinjama koje s njom nastanjuju ovaj prostor. Priznajući njihovu prisutnost i postojanje, shvatila je da to često činimo iz izrazito ljudske perspektive, u kojoj kategoriziramo, humaniziramo i manipuliramo tim životinjskim silama.

Kao što naslov sugerira, u izvedbenom prostoru započinjemo u dijalogu jedni s drugima i među sobom (hello). Svatko od nas biva priznat i viđen. S vremenom se publika stapa s izvođačicom kao što se izvođačica stapa s prirodnim energijama. Te nas energije vode u apstraktne prostore u kojima nas tjelesni osjeti odvlače od narativa koji smo skloni graditi i razvijati kako bismo uokvirili i potvrdili razumijevanje svakog iskustva.

Tražeci također cilj i narativ, izvođačica Imara Bosco naposljetku nas uvlači duboko u snagu, sile, krikove i pjesme životinja i prirode, brišući slojeve ljudske svijesti i uranjajući u iskustvo zemlje, životinje i drugih živih frekvencija.

Hello, Buffalo pruža uvid u imaginarni svijet o kojem ne znamo ništa, uvjeravajući nas da će majka priroda biti ovdje i nakon nas. Slike, vibracije, somatski impulsi: nešto što poznajemo i možemo osjetiti. Možemo li si dopustiti da nas ponese dalje od potrebe da kategoriziramo, organiziramo ili kontroliramo ono što se pojavljuje u nama i pred nama?

Daina Ashbee is a Bessie Award winning Canadian artist of Métis and European descent whose work uncovers our connection to the environment, the earth and ancestors. Her eighth original performance/dance piece began as a small gesture to perceived beings and animals that cohabit this realm with her. In acknowledging their presence and existence, she realized we often do so from a very human lens where we categorize, humanize and manipulate these animal forces.

As the title suggests, we begin in dialogue with and amongst one another (hello) in the performance space. We are each acknowledged and seen. Eventually audience merges with performer as performer merges with natural energies. These energies take us to abstract spaces where bodily sensations draw us away from the narrative we are inclined to build and develop to frame and validate our understanding of each experience.

Also searching for a goal and narrative, performer Imara Bosco eventually sucks us deep into the power, forces, cries and songs of animals and nature, wiping away layers of human consciousness and diving into the experience of earth, animal and other living frequencies.

Hello, Buffalo is a glimpse into an imaginary world we know nothing about, assuring us mother nature will be here when we are gone. Images, vibrations, somatic impulses: something we know and can feel. Can we allow ourselves to be carried away from the need to categorize, organize or control what comes within us and in front of us.

* Napomena: Predstava sadrži nagost / Note: This performance contains nudity

Umjetničko vodstvo, koncept i koreografija / Artistic Direction, Concept and Choreography: Daina Ashbee --- Interpretacija i izvedba / Interpreted and performed by: Imara Bosco --- Voditelj proba i suradnik / Rehearsal Director and Contributor: Gabriel Nieto --- Oblikovanje svjetla i tehničko vodstvo / Lighting Designer and technical director: Beaudrau Banks --- Scenografija / Scenography: Daina Ashbee --- Dodatni savjetnici / Additional Advisors: Terry Fernandes, Zulis Yalte --- Asistentica umjetnice i inspicijentica / Artist's Assistant and Stage Manager: June Sedola Wiley --- Voditelj projekta / Project Manager: Sparrow Gabriel --- Administrator / Administrator: Brent Graham

fotos Maria Baranova

SIMONE WIERØD (DK)

BOXED

SUBOTA, 23. SVIBNJA / SATURDAY, MAY 23 / 18:00 & 19:00 H

NEDJELJA, 24. SVIBNJA / SUNDAY, MAY 24 / 18:00 & 19:00 H

ZAGREBAČKI PLESNI CENTAR

TRAJANJE / DURATION: 30 MIN

ULAZ SLOBODAN / FREE ADMISSION

Živa skulptura u urbanom prostoru.

Skulptura koju stvarate vi, publika koja sudjeluje; kroz upute koje dobivate putem slušalica postat ćete dio većeg koreografskog sustava, pomicati objekte, stvarati formacije i oblikovati prostor između sebe.

BOXED promišlja o tome u kakvim sustavima sudjelujemo u društvu – praktično, društveno, politički i osobno – te kakva pravila i dinamike to zahtijeva.

Kao član publike, bit ćete fizički aktivni u stvaranju ove izvedbe.

A living sculpture in urban space.

A sculpture that is created by you, the participating audience; Through instructions given through headphones, you will be a part of a larger choreographic system, moving objects, creating formations, and shaping the space between you.

BOXED reflects upon what kind of systems we take part in in society – practically, socially, politically, and personally – and what kind of rules and dynamics that requires.

As a member of the audience, you will be physically active in the creation of this performance.

Koncept i koreografija / Concept and choreography: Simone Wierød
Dramaturgija / Dramaturgy: Betina Rex
Glazba / Music: MĚRCY
Scenografske konzultacije / Scenographic consultation: Stumper og Stykker
Izrada / Manufacturer: Munchs Snedkeri
Video / Video: Tim Panduro
Fotografije / Photos: Karsten Piper

Koncept za **BOXED** razvijen je kroz izložbu DataKoreografi, koju je organizirala doktorandica i kustosica Anne Julie Arnfred u suradnji s CATCH-em (Center of Art and Technology). / The concept for **BOXED** was developed through the exhibition DataKoreografi arranged by PhD.- Fellow and Curator Anne Julie Arnfred in collaboration with CATCH (Center of Art and Technology).

Daljnji razvoj **BOXED**-a podržan je kroz rezidenciju u Holstebro Dansekompanji te uz podršku Elsinore Theatra i Danske umjetničke zaklade. / Further development of **BOXED** has been supported through a residency at Holstebro Dansekompanji and by Elsinore Theatre and The Danish Art Foundation.

ENYA BELAK & KRISTÝNA PELDOVÁ (SI/CZ)

Unfolded Moments

UTORAK, 26. SVIBNJA / TUESDAY, MAY 26 / 20:00 H

KUC TRAVNO

TRAJANJE / DURATION: 50 MIN

Unfolded Moments hibridna je plesna i vizualna izvedba koja izvođačicu vodi na putovanje kroz ljudski mentalni krajolik, istražujući unutarnje sjene, strahove i identitet. Rad koji potpisuju Kristýna Peldová i Enya Belak prati trenutke osobne krize i prikazuje kako se osoba kreće kroz vlastitost uslijed unutarnjih borbi.

Kroz pokret i video projekcije autorice se poigravaju kontrastima između vidljivog i nevidljivog, transparentnosti i suptilnosti. Kriza se pojavljuje kao poriv za bijegom, narušen preplavljujućim vizualnim i vanjskim podražajima. Ta napetost nadvladava želju za mirom, prisiljavajući tijelo da odgovori i prilagodi se intenzivnom okruženju promjenjivih sila.

Unfolded Moments hvata osjećaj raspršenog uma u njegovoj očajničkoj potrazi za fokusom i mirom. Ples se ovdje odvija između manifestiranog i nemanifestiranog... na mjestu dvojnosti – tame i svjetla.

Unfolded Moments is a hybrid dance and visual performance that takes the performer on a journey through the human mindscape, exploring inner shadows, fears, and identity. Created by Kristýna Peldová and Enya Belak, the performance traces moments of personal crisis and portrays how one navigates selfhood through inner struggles.

Through movement and video projections, the creators play with contrasts between visible and invisible, transparency and subtlety. A crisis emerges as an urge to escape, disrupted by overwhelming visual and external stimuli. This tension overpowers the desire for calm, compelling the body to respond and adapt to an intense environment of shifting forces.

Unfolded Moments captures the sensation of a scattered mind in its desperate search for focus and peace. The dance here unfolds between the manifested and unmanifested ... in the place of duality – dark and light.

Koreografkinja, plesačica i koncept / Choreographer, dancer and concept: Kristýna Peldová

Vizualni koncept, video i scenografija / Visual concept, video and scenography: Enya Belak

Glazbenik / Musician: Kristijan Krajnčan

Oblikovanje svjetla i tehnička podrška / Light Design & Technical support: Borut Bučinel

Producenti / Producers: Flota, zavod, Murska Sobota & Flota, Ljubljana

Koproducent / Co-producer: Zavod Bunker

Koprodukcija u rezidenciji / Co-production in Residency: O Espaço do Tempo, Space for Art NÓT, HKD – Hrvatski kulturni dom, En-Knap & Zagrebački plesni centar

Posebne zahvale / Special Thanks: Petra Varl, Pedro Barreiro, Gregor Luštek, Žigan Krajnčan, Marjan Crnković, Sabina Belak, Igor Crnković, Sašo Štih, Eduardo Raon

Financijska podrška / Financial support by: Ministarstvo kulture Slovenije i Gradska općina Ljubljana.

Kristýna Peldová dodatno je za projekt primila radnu stipendiju Ministarstva kulture. / Kristýna Peldová additionally received a work stipend for the project from the Ministry of Culture.

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

MOVING BALKANS
CONTEMPORARY DANCE
PLATFORM

 Co-funded by
the European Union

fotos DarjaStravsTisu

KRAKOW DANCE THEATRE (PL)

Shakespearia

SRIJEDA, 27. SVIBNJA / WEDNESDAY, MAY 21 / 20:00 H
KUC TRAVNO
TRAJANJE / DURATION: 55 MIN

Ofelijin kompleks, učinak Lady Macbeth, Julijina tragedija. Ženskim likovima kod Shakespearea često se pripisuju ludilo i nestabilnost. Popularnost ženskog ludila proteže se daleko izvan Shakespeareova opusa i postaje iskustvo koje kasniji autori rado analiziraju. Ovom predstavom pokušavamo zamisliti kontekst iskustva „ludih“ ženskih likova. Ludilo postaje fascinanta slika u kojoj često tražimo i emancipacijske strategije. Te protagonistice često djeluju same. Što ako bismo napravili određene pomake i, kroz taj pokret, one bi se mogle susresti u jednom prostoru?

Shakespearia je plesni kolaž alternativnih ideja o ženskim protagonisticama Shakespeareovih tragedija i njihovu suživotu. Plesačice Krakow Dance Theatra stvaraju interpretacije kroz pokret neorganiziranih misli Ofelije, Lady Macbeth i Julije, istražujući nepoznata područja književnih likova i nas samih.

Polazište u stvaranju predstave bili su objekti koji, zajedno s vizualima i tijelima izvođačica, grade arhitekturu prostora: scenskog prostora i imaginarnog prostora. Kada razmišljamo o Ofeliji, Lady Macbeth i Juliji, možemo li prepoznati arhitekturu njihovih soba? Što ako bismo doista posjetili Juliju u Veroni? Što ako bi protagonistice zaista željele otići u posjet Lady Macbeth? U kakvim bi ih interijerima ugostila? Na kakvom namještaju?

Osim arhitekture mjesta, zanima nas i arhitektura tijela. Može li se psihološki raspad prikazati u obliku dekompozicije fragmenata tijela? Bi li Julijina ruka spasila Lady Macbeth od ludila? Može li se defragmentacija tijela ovih triju protagonistica dogoditi na sceni kao emancipacijski projekt?

Koncept i scenografija / Concept and set design: Eryk Makohon --- Koreografija / Choreography: Eryk Makohon, Agnieszka Bednarz-Tyran, Yelyzaveta Tereshonok --- Dramaturgija / Dramaturgy: Daria Kubisiak --- Glazba / Music: Piotr Peszat --- Video / Video: Grzesiek Mart --- Izvedba / Performance: Agnieszka Bednarz-Tyran, Yelyzaveta Tereshonok --- Oblikovanje svjetla / Lighting design: Michał Wawrzyniak --- Suradnja na scenografiji / Set design collaboration: Piotr Karp --- Vizualni identitet / Visual identity: Weronika Wawryk --- Koordinacija i produkcija / Coordination and production: Paweł Łyskawa, Izabela Zawadzka --- Fotografija / Photography: Oro Attila

Sufinancirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih. *Stajališta izražena u ovoj predstavi isključiva su odgovornost Hrvatskog instituta za pokret i ples i ne odražavaju nužno stajalište Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske.

Ophelia's complex, Lady Macbeth's effect, Juliet's tragedy. Shakespearean female characters are often attributed with madness and instability. The popularity of female madness extends far beyond Shakespeare's work and becomes an experience eagerly analysed by subsequent authors. Through this performance, we try to imagine the context of the experience of the 'mad' female characters. Madness becomes a fascinating image, in which we also often seek emancipatory strategies. These protagonists often act alone. What if we made some displacements and, through that movement, they could meet in one space?

Shakespearia is a dance collage of alternative ideas about the female protagonists in Shakespeare's tragedies and their coexistence. Dancers from Krakow Dance Theatre create movement-based interpretations of the disorganised thoughts of Ophelia, Lady Macbeth and Juliet, exploring unknown areas of the literary characters and ourselves.

The starting point in the creation of the performance was objects which, together with visuals and the bodies of the performers, build the architecture of the space: the stage space and the imaginary space. When thinking about Ophelia, Lady Macbeth and Juliet, are we able to identify the architecture of their rooms? What if we actually visited Juliet in Verona? What if the protagonists really wanted to go visit Lady Macbeth? In what interiors would she host them? On what furniture?

In addition to the architecture of places, we are interested in body architecture. Can psychological disintegration be presented in the form of decomposition of body fragments? Would Juliet's hand have saved Lady Macbeth from madness? Can defragmentation of the bodies of these three protagonists take place on stage as an emancipatory project?

foto Toro Attila

foto Grzegorz Mart

ULAZNICE

- / Ulaznice s posebnim popustima možete kupiti 2 sata prije početka predstave na mjestu izvedbe.
- // Internet prodaja: Entrio.hr
- /// Za medijske upite, akreditacije i rezervacije ulaznica: danceweekfestivalpress@gmail.com

HRVATSKE PRODUKCIJE | STRANE PRODUKCIJE:

- Redovna cijena: 10 €
- Plesači, učenici, studenti, umirovljenici: 7 €

WWW.DANCEWEEKFESTIVAL.COM

ULAZNICE: www.entrio.hr / [BLAGAJNE IZVEDBENIH PROSTORA](#)

IMPRESSUM

PRODUKCIJA / Hrvatski institut za pokret i ples
UMJETNIČKA DIREKTORICA I SELEKTORICA FESTIVALA / Mirna Žagar
TEHNIČKI DIREKTOR FESTIVALA / Bojan Gagić
TEHNIČKA PODRŠKA / Maglarium
ODNOSI S JAVNOŠĆU I PROMIDŽBA / Kristina Krtnanjek
PRODUKCIJSKA PODRŠKA / Jelena Ružić, Andrea Medvegy
DIZAJN / Ivana Vulić
LOGISTIKA / Antonio Gabelić
BLAGAJNA / Entrio.hr

